

Kunstnerfilm: Barry Lyndon (Stanley Kubrick, ENG 1975)

Denne høsten viser Drammen Filmklubb filmer hvor reisetemaet gjør seg gjeldende. Reisetemaet har vært tilstede til alle tider og finnes i de fleste sjangre, både drama, komedier, gangster, krim, western, action og eventyrfilmer. Reisen kan være en episodisk fortelling, hvor det dukker opp nye underholdende folk og hendelser underveis på ferden. Men, filmreisen er også en indre reise. Gjennom veien kan man finne eller gjenoppdage seg selv. Til slutt fyrer slike historier opp under vår fantasi om hva som er mulig og om hvordan våre liv kan endres gjennom reiseopplevelser, møte nye mennesker og besøke ukjente steder.



Barry Lyndon (Stanley Kubrick, ENG 1975)

KinoCity tirsdag 3. okt. kl. 20:00 (Merk tidspunktet), 11 år

Hvordan blir en irsk gutt uten fremtidsutsikter en del av 1700-tallets engelske overklasse? Opportunistiske Barry Lyndons uelegante klassereise på vei mot rikdom og makt blir mesterlig skildret i denne prisvinnende og kunstferdige filmen fra Stanley Kubrick.

Stanley Kubrick er velkjent for de fleste, og for svært mange et varemerke på kvalitet. Hans film Barry Lyndon er basert på en roman av William M. Thackeray (1811-1863), en illusjonsløs forfatter som ofret lite sympati på sine karakterer. I en satirisk stil beskrev han det overfladiske sosietetsliv. I likhet med Stanley Kubrick var Thackeray preget av en urokkelig pessimisme.

Stanley Kubrick har redusert historien om gentlemanskjeltringen Barry Lyndon betraktelig. Historien i filmen er tynn, til forskjell fra romanen. Kubrick skjærer bort det unødvendige, samtidig som han utnytter filmens eget språk til det maksimale. Slik faller innhold og form sammen til en enhetlig mening.

Barry Lyndon er gambler, sjarmør og kjeltring. Han har en stor evne til å omgå sannheten, noe som har en tendens til å falle til hans fordel. Han kommer seg opp fra en bondetilværelse til et liv i luksus blant Europas overklasse. Hans omflakkende liv bringer ham fra slagmark til slagmark, fra seng til seng, fra casino til casino. Kvinnene er villige og pengene sitter løst. Brysomme motstandere overvinnes med kårde eller pistol. Slik er historien om Barry Lyndons vekst og fall.

Bildene i filmen er praktfulle og er faktisk detaljerte kopier av engelske landskapsmalerier fra romantikken. Utendørsscenene er hentet fra John Constable, nærbildene fra portrettmaleren Gainsborough og interiørscenene fra Hogarth. Hele filmen er mer eller mindre bygd opp av slike bilder. Kubrick brukte naturlig lys i alle scenene, dvs. at han brukte stearin- og oljelys i innendørstagingene. Dette lot seg gjøre fordi Zeiss-konsernet hadde utviklet et spesielt lyssterkt objektiv. Lydsiden er selvsagt også denne gang overlatt til de klassiske mestere; Beethoven, Strauss & co.

Det er en svært vakker film; skjønne bilder og velklingende musikk. Men bildene rommer også en følelse av livløshet. Stanley Kubrick har bevisst sugd ut livsfølelsen ved hjelp av klipping og kamerabruk. Den tilsynelatende skjønnheten skjuler noe, Kubricks visjon om mennesket: hat, griskhet, svik og irrasjonell brutalitet.

Kubrick er slett ikke imponert over den merkelige framtoningen vi kaller mennesket, heller ikke av det vi kaller sivilisasjonen. Tvert i mot kommer en svært så kynisk holdning fram i dagen. Denne holdningen finnes i alle hans filmer, og han har faktisk analysert flere stadier i menneskehetens "historie"; fortiden (Barry Lyndon), nåtiden (A Clockwork Orange) og framtiden (2001 – en romodysse)

Barry Lyndon er en visuell nytelse. Man kan la seg forføre, og under finner vi Kubricks kynisme.

Mer om filmen: Klikk deg inn på [Facebook](#)

Velkommen!

[Drammen Filmklubb](#)